

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: PB-12T/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010127
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3722010127.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňa JUDr. Lucia Kovačínová, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2024 v Považskej Bystrici, takto

rozhodol:

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom C. B., D. E. XXX,

je vinný, že

hoci bol ako otec maloletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4P/58/2019 zo dňa 05.03.2020, právoplatného dňa 16.09.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/28/2020 zo dňa 27.08.2020, povinný prispievať na výživu svojho syna sumou 120 Eur mesačne, ktoré výživné mal zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke dieťaťa E. D., bytom C. B., A. F. XXX/X, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca august 2021 úmyselne vyhýbal tým, že na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica sa nezaevidoval do evidencie uchádzačov o zamestnanie, štátne sociálne dávky a ani príspevky v hmotnej núdzi nepoberal, sám si stálu prácu a trvalý zdroj príjmov nenašiel, na dohodu o pracovnej činnosti pracoval od 01.06. 2021 do 18.10.2021 u A. G. H., C., X XXXX XXX/XX, ktorá dohoda s ním bola ale ukončená z dôvodu neuspokojivého plnenia pracovných povinností a absencií, pričom ani tomuto zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, na výživu svojho syna v mieste bydliska oprávnenej osoby v Považskej Bystrici a ani na inom mieste neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca august 2021 doposiaľ, s výnimkou obdobia od apríla 2022 do júla 2023 vrátane, vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1.800,- Eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., a

odsudzuje sa za to

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (slovom: desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba na 2 (slovom: dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak ako je uvedené vo výroku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne E. D., prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, oboznámením príslušných rozsudkov, rodného listu maloletého, potvrdenia o návšteve školy, výzvy na úhradu výživného a správ na obžalovaného.

Obžalovaný vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 24.02.2022 sa ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval a uviedol, že sa bude snažiť svoj dlh uhradiť.

Uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, vie, že táto mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, podľa ktorého má platiť výživné vo výške 120,- €. Výživné neuhradil od mesiaca august 2021 do mesiaca február 2022, nakoľko bol dlhodobo nezamestnaný a bez príjmu. Uviedol ďalej, že býva v podnájme, kde platí nájomné vo výške 319,- € v čom sú zahrnuté náklady spojené s energiami. Privyrába si brigádne a mesačne si vie takto privyrobit' okolo 500,- €, z tohto platí nájomné a náklady na stravu a hygienu. Telefón si dobíja mesačne okolo 6 až 12,- €, cigarety fajčí a mesačne ho to stojí okolo 40,- €, alkohol nepožíva, len príležitostne. So synom sa stretáva, tento chodí ku nemu aj na viac dní, tiež mu kupoval nejaké oblečenie, ktoré potreboval, keď bol u neho. Iné vyživovacie povinnosti nemá.

Svedkyňa E. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní vôbec, od mesiaca august 2021 až do dnešného dňa neuhradil žiadnu sumu. Ona poberá od apríla 2022 náhradné výživné. O tom, že obžalovaný bol vo výkone trestu vie. Celkový dlh na výživnom ku dnešnému dňu predstavuje sumu 3.720,- € vrátane obdobia vtedy bol obžalovaný vo výkone trestu. Obžalovaný sa so synom stretáva, dohaduje sa so synom, tento u neho býva každý druhý víkend. S obžalovaným nemá žiadnu dohodu, že by počas obdobia, kedy je syn u neho jej platil menej. Synovi obžalovaný nekupuje žiadne darčeky, možno mu kúpil ponožky, trenky, ale nič veľké, raz mu dal play station, ktorý ale potom museli vrátiť, pretože ho obžalovaný niekomu nezaplatil. Ona svojho syna dokáže zabezpečiť, finančne jej pomáha nový partner.

Z rodného listu maloletého C. B. súd zistil, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX a je dieťaťom matky E. D. a otca A. B..

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4P/58/2019 zo dňa 05.03.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Cop/28/2020 zo dňa 27.08.2020 právoplatným dňa 16.09.2020 bol maloletý C. B. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec – obžalovaný bol povinný prispievať na jeho výživu výživným vo výške 120,- € mesačne od 11.10.2019 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 02.12.2021 je zrejmé, že maloletý v tom čase bol žiakom Základnej školy, Školská 235/10, Považská Bystrica.

Výzvou zo dňa 03.12.2021 bol obžalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžného výživného a bol poučený o účinnej ľútosti.

Zo správy A. G. H. je zrejmé, že obžalovaný mal uzatvorenú Dohodu o pracovnej činnosti v období od 01.06.2021 do 18.10.2021, jeho pracovnou náplňou boli pomocné stavebné práce. Dôvodom pre

ukončenie pracovného pomeru bolo neuspokojivé plnenie pracovných povinností a absencia dochádzky. Obžalovaný nenahlásil žiadnu vyživovaciu povinnosť.

Obžalovaný v rozhodnom období nikde nepracoval, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal pomoc v hmotnej núdzi ani štátne sociálne dávky, nebol vedený v živnostenskom registri ako podnikateľský subjekt.

V období od apríla 2022 do júla 2023 bol vo výkone trestu v Maďarsku.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu. Tento mal preukázaný najmä výpoveďou svedkyne E. D. ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a v neposlednom rade výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý priznal, že výživné od augusta 2021 neplatil vôbec, a to aj napriek tomu, že o svojej vyživovacej povinnosti vedel.

Súd jednoznačne v konaní obžalovaného vidí úmysel vyhýbať sa plneniu vyživovacej povinnosti. Obžalovaný o tom, že má syna vedel, stretával sa s ním, vedel o rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť platiť výživné a napriek tomu toto neplatil. Tvrdil, že výživné neplatil z dôvodu že bol v hmotnej núdzi, avšak napriek tomu sa nezaevidoval na úrade práce a nepožiadal o dávku v hmotnej núdzi. Taktiež súd poukazuje na to že pokiaľ pracoval u A. H., túto prácu si neudržal vlastným pričinením, navyiac ani zamestnávateľovi nenahlásil vyživovaciu povinnosť.

Na základe uvedeného mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi v období od augusta 2021 doposiaľ, pričom súd z uvedeného vyňal obdobie od apríla 2022 do júla 2022, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu a objektívne si vyživovaciu povinnosť plniť nemohol, pričom za toto obdobie mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1.800,- €.

Po právnej stránke potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., teda, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát priestupkovo postihnutý, v roku 2019 za drobné ublíženie na zdraví, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- € a v roku 2020 za rušenie nočného klúdu, za čo bol napomenutý.

Súdne trestaný bol trikrát, naposledy rozhodnutím Maďarského súdu zo dňa 22.05.2023 za prevádzkačstvo nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden až päť rokov.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval a jednu prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. potom súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby 0-3 roky.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri výmere trestu súd tiež prihliadol na účel trestu a na skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoríť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne má odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Obžalovaný síce bol trikrát súdne trestaný, avšak aj napriek tomu má súd za to, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného v danom prípade nie je nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, ale z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie bude postačujúce uložiť mu trest podmienečný. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný hoci si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, o syna sa zaujímal, stretával a stretáva sa s ním, a teda trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienečným odkladom na 2 roky sa súdu javí ako primeraný a spravodlivý. Súd oproti trestnému rozkazu uložil obžalovaný o niečo vyšší trest, a to vzhľadom na výšku dlžného výživného, ktorá sa od uvedeného rozhodnutia zvýšila.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokolvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.